SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr.**
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan veljá **1 gld. 20 kr.** več na leto. Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in veljá tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 170. **V Ljubljani,** v petek 29. julija 1887. **Letnik XV.**

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEC“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

veljá za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejeman:

Za celo leto predplačan	12	gl.
„ pol leta	6	„
„ četrt leta	3	„
„ jeden mesec . . .	1	„

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejeman za vse avstrijske dežele pa veljá:

Za celo leto predplačan	15	gl. —	kr.
„ pol leta	8	„ —	„
„ četrt leta . . .	4	„ —	„
„ jeden mesec . . .	1	„ 40	„

Opravništvo „Slovenca“.

Prvi občni zbor „katoliškega tiskovnega društva“ v Ljubljani.

Dné 27. t. m. točno ob 10. uri se zberó društveniki — bilo jih je navzočih 37 — v dvorani knezoškofijskega semeniščа, ktero je blage volje za to priliko prepustil zborovalcem vodja in kanonik dr. Jan. Kulavic. — Starosta osnovalnemu odboru, gosp. Josip Jerič, konstatuje, da je za zborovanje navzočih dovolj udov; pozdravi navzoče in nasvetuje kanonika g. K. Kluna za predsednika današnjemu zboru, čemur zbor soglasno pritrdi.

Gosp. predsednik se zahvali za izkazano častno zaupanje, pozdravi z gorkimi besedami vse pričujoče, izrazi svoje veselje, da se je zbralo toliko udov tudi od daleč pri današnjem zboru. To je znamenje, da vedó gospodje ceniti važnost tiskarstva v naših časih, in kako so zato potrebna tiskovna društva; tako društvo se je ustanovilo tudi v Ljubljani in začne danes s prvim občnim zborom svoje delovanje. — Na to imenuje g. predsednik z zborovim potrdilom g. A. Kalana za zapisnikarja in pozivlje gosp. Jerića, naj podá občnemu zboru poročilo ob osnovalnem delovanji začasnega odbora.

Gosp. J. Jerič: Ni moj namen, danes obširneje poročati o katoliški tiskarni in bukvarni; to poročilo si prihranim za poznejo, ugodnejo priliko; omenim le, kaj je začasni odbor o tem deloval. Kakor znano, se mi je s pomočjo dobrih prijateljev posrečilo ustanoviti najprej katoliško bukvarno in kake štiri leta pozneje katoliško tiskarno. Namen pri tem nam je bil: pridobiti si s tema napravama pripomočkov, da vspešneje širimo, vtrjujemo in zagovarjamo svoja načela, ki se nam zdé edino prava in zato narodu našemu nad vse potrebna. — Lahko pa je umeti, da voditi bukvarno in tiskarno in pri tem vrejevati še dnevnik, je pač enemu človeku preveč, zato sem vedno želel, da se stvar stalno vravná in delo primerno razdeli. V ta namen so se dogovori vršili že dve leti. Najprej smo mislili ustanoviti konsorcij, a težav je bilo toliko, da tega doseči ni bilo moči, zato so se pozneje osnovala pravila za društvo, ktera je vlada potrdila dné 17. junija t. l. in jih imajo gospodje društveniki pred seboj. Osnovalni odbor si je štel v nujno dolžnost, prej ko mogoče sklicati občni zbor, ki naj te zadeve spravi v tir in jaz prav srčno želim, da bi se danes te obravnave srečno začele, da bi jih izvoljeni odbor previdno nadaljeval in izvršil v občno zadovoljnost, v korist dobri stvari. (Občna pohvala).

Gospod predsednik pojasnjevaje omenja, da se je katoliško tiskovno društvo ustanovilo s tem namenom, da postavno v last dobí obstoječo katoliško tiskarno in bukvarno.

Tretja točka v sporedu: Branje pravil in razgovor o njih. — Ker se splošno o pravilih nikdo ne loti besede, prosi g. predsednik g. M. Kolarja, da paragraf za paragrafom prebere pravila, o kterih naj se vršé razgovori.

Pri § 1 obžaluje g. A. Žlogar, da vsi udje niso dobili pravočasno v roke društvenih pravil, da je toraj težko danes o njih se razgovarjati in želi ob enem pojasnila gledé imena novemu društvu, kar mu gg. predsednik in dr. Kulavic pojasnita.

Pri § 2 pravi gosp. dr. J. Kulavic, da je društvu namen: izdajati, širiti, podpirati slovenske tiskovine, v verno-narodnem in avstrijsko-patrijotičnem duhu spisane, in pristavlja, da vsaj v začetku, dokler se razmere ne vredé, ni misliti, da bi društvo dajalo kaj posebnega svojim udom, kar se pozneje zgodí, ko društvo dobi trdno podlago.

Pri § 3 želi zvedeti g. A. Koblar razmere, v kteri je novo društvo z dosedanjim lastnikom bukvarne in deloma tiskarne, kaj da bo toraj društvo prevzelo, po kterem načinu in kedaj? Gosp. predsednik pojasnuje, da je tiskarna ustanovljena z darovi dobrotnikov, a da je pri vladi gosp. Jerič vpisan kot lastnik; da bi toraj ob kaki nezgodi ne bilo neredov, treba je bilo moralne osebe, ki bo to stalno prevzela, in ta je ravno naše društvo. Računov danes še ni mogoče podati in tudi načina in časa ne naznaniti, ker to vravná in določi stalni odbor, ki se bo pa danes še le izvolil. — Gosp. Jerič omeni, da se bo to zgodilo kakor hitro bo mogoče, in da on zaprek ne bo stavil, ker prav iz tega namena smo se danes zbrali, da se prične to delo.

Gosp. dr. Lesar želi pojasnila gledé pogajanja tiskovnega društva z dosedanjim oskrbnikom, kar mu g. predsednik povoljno pojasni.

Gosp. M. Malenšek pozdravlja z veseljem novo društvo, ker upa, da se bode posebno v bukvarni bolj oziralo na želje kupovalcev, kakor se je to deloma do zdaj godilo in kar je vzbudilo marsiktere pritožbe. Gosp. predsednik povdarja, da bo odboru poglavitna skrb, kupujočemu občinstvu postreči točno in po primerni ceni.

Pri četrti točki dnevnega reda: Nasveti in predlogi posameznih udov, opazi g. predsednik, da je po pomoti izostalo v pravilih določilo, po kterem se morajo slučajni nasveti in predlogi saj nekaj dni poprej naznaniti odboru, da se pa to popravi v pravilih; ako toraj kdo stavi danes kak predlog ali nasvet, ga bo odbor pretresal in po potrebi vporabil. Ker se nikdo ne oglasi, da bi govoril, pride na vrsto sporeda zadnja točka: Volitev stalnega odbora t. j. 14 odbornikov.

Gosp. predsednik veli, da ima odbor, kakor znano, 15 udov; od teh naj jih saj 10 deset stanuje v Ljubljani, da prevzemó potrebna opravila; izmed teh 15 udov si izvoli enega društveni pokrovitelj; 14 jih pa voli občni zbor za tri leta. Za tem prebere g. predsednik pismo pokrovitelja mil. g. knezo-

LISTEK.

Nekoliko misli z Lurdskega potovanja.

VI.

15. avgusta 1886.

Predragi, premili prijatelj!

Danes je praznik Marijinega vnebovzetja. Bil mi je ta dan od nekdaj posebno slovesen. A tukaj se mi njegova imenitnost neizrečeno poviša. Ni li tù Marija prikazala se v svojem nebeškem veličastvu? O, kako lahko se danes vspne:

Moj duh iz telesa
Z Marijo v nebesa!

In res, kako lepo nahajamo tù na malem prispodobljeno naše romanje iz solzne doline v srečna nebesa! Pod skalnatim pečevjem odpira se votlina, kjer se je Marija prikazavala. Le-tù kleči na kolenih verno ljudstvo, trkaje se na prsi in prepevaje spokorne pesni: Prizanesi, o Gospod, prizanesi svojemu ljudstvu! Tako se spolnuje povelje Marijino, ki je tukaj grešni svet opominjala k pokori. Pred votlino pa izvira studenec čudapolne vode, ki se je izpod zemlje prikazal na Marijino povelje; s to vodo zadobivajo bolniki zdravje in bolečinam olajšanje. Kdo ne vidi li v tem studenci podobe onega živega studenca, ki izvira v katoliški cerkvi, iz kterega zajemajo po svetih zakramentih verniki vseh milosti potrebnih za večno življenje? A ta studenec odprl se je pregrešnemu svetu še le, ko je Marija angelju odgovorila: „Zgódi se mi po tvoji besedi.“ In ni nam druge poti v nebesa odprte, kakor pot pokore in svetih zakramentov. Toda nad votlino, visoko na skali dviga se veličastno proti nebu Marijino svetišče, spokornega grešnika nekako vabeč iz nižine v nebeško domovino, po grehu izgubljeno, a po Marijini milosti zopet zadobljeno.

Da, z Marijo v nebesa! predragi prijatelj. Tudi jaz danes zapustim nižino in stopim v tempelj na skali. Nisem še videl kraja na zemlji, kjer bi se duh ložej otresel spon posvetnosti ter se prostejše zamaknil v nebeško veličastvo. In kaj bi v tem svetišči ne vzneslo duha v nebesa? Ti prostori, tako skladno razmerjeni, ta mnogolični kinč, v kterem se altarji leskečejo, in visoka okna, skoz ktera se v mnogopisanih žarkih v notranje prostore vsiplje solnčna luč! In glej, te zastave in zastavice tako somerno razobešene po cerkvenem oboku, in spominki, s kterimi so stene na vseh straneh pokrite, vse to je priča žive vere in srčne hvaležnosti, s ktero je ta kraj obiskovalo tisoč in tisoč bogoljubnih duš z vsega svetá, pa tudi priča, da Marija še tukaj prebiva ter se milostno ozira na prošnje svojih častilcev.

In pa še li danes? Ko se z visocega kora tako veličastno in milo po cerkvi razlega vbran zvok čarodejne godbe, spremljaje angeljske glasove otroškega petja; a od altarja se krepko oglaša slava Bogu, slava Mariji: „Vzeta je Marija v nebo, veselé se angelji, hvaleč poveličujejo Gospoda!“ Ves ta blesk, vse to veličastvo je odsvit one neskončne glorije, v kteri danes Marija v nebesih obhaja praznik svojega povišanja. En duh je, ena ljubezen, ktera danes nebeščane in zemljane združuje:

Moj duh iz telesa
Z Marijo v nebesa!

Da, v nebesa, mili prijatelj! Marijino vnebovzetje in njeno povišanje nam odprè nebesa in nas

škofa Ljubljanskega, v kterem z veseljem pozdravljajo novo društvo, mu obljubijo svojo vsestransko naklonjenost in pomoč, želé mu obilega vspeha in blagoslova božjega ter naprosijo g. dr. Kulavica, naj jih zastopa v novem odboru (Slava!); g. predsednik omenja, da imajo društveni pokrovitelj veliko zaslug pri osnovanji tiskovnega društva, zato meni, da občni zbor izpolni le svojo dolžnost, ako izreče prav toplo zahvalo mil. g. knezoškofu Ljubljanskemu. Tem besedam predsednikovim pritrdi občni zbor soglasno in navdušeno.

Pred volitvijo odborovo prebere g. M. Kolar imena dobrotnikov, ustanovnikov in udov „katoliškega tiskovnega društva“; vseh je že nad sto in njih imena se o priliki objavijo; upati je, da si bo stalni odbor vedel pridobiti še prav mnogo novih udov v vseh stanovih za vse dobro vnetega naroda našega.

Pri volitvi se je oddalo 53 veljavnih glasovnic, in z nadpolovično večino so bili voljeni prečastiti gospodje, kterih imena je objavil „Slovenec“ v svoji 168. številki. H koncu g. predsednik izreče v imenu občnega zbora g. Jeriču zahvalo za njegov dosedanji trud, ker ravno današnji zbor priča, da je imel pri vsem svojem delovanji najboljše namene. — Gosp. Anton Žlogar izreče zahvalo osnovalnemu odboru za trudoljubivo delovanje, posebej pa še predsedniku današnjega občnega zbora, g. kanoniku Klunu, za njegovo prijazno in modro vodstvo. Nato naznani gosp. predsednik, da je končana seja občnega zbora. — S tem poteče nit tudi poročevalcu, le to željo še pristavi, da bi katoliško tiskovno društvo prav krepko rastlo, se razcvetalo in obilno sadu donašalo vernemu narodu slovenskemu!

Politični pregled.

V Ljubljani, 28. julija.

Notranje dežele.

Državni zbor se neki snide že v drugi polovici meseca septembra. Koliko časa traja zborovanje, ni še znano. V vseh ministerstvih se sestavlja proračun za prihodnje leto.

Kakor že znano, razpisal je ***naučni minister*** tri darila po 1000 gold. za tri najboljše spise za mladino. Češki listi so se pritoževali, da se je minister oziral le na nemško narodnost. Stara „Presse“ odgovarja češkim listom in piše: Kar se tiče tirjatve, naj se podpirajo spisi tudi za nenemško mladino, moramo naznaniti, da s prvim korakom niso končani tudi drugi. Najprvo se je tam moralo pomagati, kjer je najbolj potreba.

Z Dunaja se poroča, da je dvorni svetovalec pri najvišjem sodnijskem dvoru, ***Jurij Lienbacher,*** prosil za pokojnino. Cesar je prošnjo uslišal, Lienbacher gré v pokoj.

Te dni so časniki poročali o nemirih kmetskega prebivalstva v okrajih Rudki in Komarno v ***Galiciji.*** Bili so res resni nemiri, ker so kmetje mislili, da hoče gospodska vpeljati tlako. Ti nemiri pa so bili še meseca maja zaradi nove cestne postaje. Neresnično je tudi poročilo, da je 180 žandarmov s Češkega odpeljalo se v Galicijo, da ukroté nemire. Odpeljalo se je le 59 žandarmov v Galicijo, ker se je po novi državni postavi pomnožilo število žandarmov.

Ogerski ministri so že skončali svoje proračune za prihodnje leto in je izročili finančnemu ministru. Vsi ministri, razun ministra za deželno brambo, so znižali stroške. V avgustu se snide ministerski svèt, da konečno določi skupni proračun.

Vnanje države.

Srbski finančni minister bo odpustil večino davčnih nadzornikov, da zmanjša državne stroške. Davke bodo pobirale občine. Ta način iztirjevanja davkov je mnogo cenejši in se tudi bolj strinja z navadami srbskega naroda, kakor dosedanji davčni iztirjevalci. — V Kragujevci so liberalci in radikalci sklenili kompromis, da volijo v skupščino liberalca Turakovića, županom pa radikalca Vukovića. Pri volitvi župana pa je bil proti dogovoru izvoljen liberalec Nešković. — Vlada je že imenovala člane komisije za revizijo ustave.

Bolgarski regenti in ministri še vedno upajo, da pride princ Koburški v Sofijo kot izvoljeni knez. Poslali so v Carigrad Kalčeva, da turški sultan potrdi kneza. „Pester Lloyd“ je prinesel že poročilo iz Sofije, da je minister notranjih zadev naznanil oblastvom, naj vse pripravijo za vsprejem kneza Ferdinanda, ki pride med 6. in 10. avgustom v Bolgarijo. Tudi poroča omenjeni list, da je novi knez Koburški brzojavil ministru Stojlovu, naj mu pošlje dve bolgarski vojaški obleki v Ebenthal. — Dunajski listi poročajo, da pride minister Čomakov zopet na Dunaj nadaljevat obravnave s princem Koburškim. — Član bolgarske deputacije dr. Stranski je bil te dni v Išlu in se je v sredo vrnil na Dunaj. Sodelovalec „N. Fr. Pr.“ se je ž njim pogovarjal. Stranski je trdil, da se princ Koburški sedaj neposredno dogovarja z bolgarsko vlado, ker je pravi in postavni knez bolgarski. Mnogo se trudi, da pregovori države in posebno Rusijo, naj ga potrdijo. Šel bo najprvo v Trnovo, da tam priseže na ustavo. Izpolnil bo vse želje Rusiji, odslovil regente in ministre, razpustil sebranje in razpisal nove volitve. Rusija pa zahteva svojega komisarja, kar Bolgari ne morejo dovoliti. Tudi ruskih častnikov nočejo Bolgari. Stranski misli, da Rusija ne bo zasedla Bolgarije, tudi če pride princ Koburški brez njenega dovoljenja v Bolgarijo.

Poročila o propagandi socijalistov na ***Nemškem*** so resnična. Sicer so zaprli osrednji odbor socijalistov, toda v soboto in v nedeljo je zborovalo zopet okoli 20 delavskih društev. — Časniki še vedno napadajo Rusijo in Francijo. „Kreuzztg.“ že prerokuje, da se v kratkem sestavi ministerstvo Clemenceau ali Rochefort z Boulangerom, in vojska z Nemčijo je gotova. Tako hitro pa vendar ne bo odstopil Rouvier s tovariši. Ker sedaj radikalci niso vrgli francoskega ministerstva, gotovo ostane še tri mesece do prihodnjega zasedanja.

O zadnji volitvi v državni zbor v ***Strassburgu,*** kjer je propal grof Moltke, piše uradna „Ztg. für Elsass-Lothringen“: Nekteri naseljenci niso hoteli skupno postopati s zmernimi volilci domačega prebivalstva. Njihovo postopanje je toliko bolj čudno, ker so kot kandidata postavili grofa Moltkeja, pa se niso potrudili, da ga vprašajo za dovoljenje. Slavni mož je vendar zaslužil toliko spoštovanja. Voditelji bi morali vendar pomisliti, da bodo vnanji časniki pristransko presojevali malo število glasov (1163) za grofa Moltkeja. Pozneje je grof Moltke naznanil, da noče biti kandidat. Ker ga niso vprašali, ne more jim zabraniti, akoravno mu je kandidatura zelo nevšeč. V resnici je kandidatura obžalovanja vredna, in dotični volilci si morajo to zapomniti.

Akoravno je Boulanger izstopil iz ***francoskega*** ministerstva, vendar je njegovo imé še vedno na dnevnem redu. Nedavno so nekteri francoski časniki pisali, da je nad 90 generalov Boulangeru obljubilo svojo pomoč, ako poskusi državni prevrat. Dotična pisma v časniku „France“ je pisal poslanec Laur. Sedaj pa „Lanterne“ zagovarja Boulangera in trdi, da so generali njemu obljubili pomoč, ako se pričnè boj z Nemčijo. „Justice“ pa ugovarja in piše, da je Boulanger dvakrat kot minister hotel poskusiti prevrat. „Justice“ tirja, da mora Laur imenovati dotične generale, kakor je obljubil. Laur odgovori v „France“, da hoče imenovati vsa imena, kedar dojdejo daljša poročila iz Clermont-Ferranda od generala Boulangera.

Italijanski liberalni krogi se vedno upali, da se bo papež spravil z vlado in državi prepustil molčé svojo deželo. Ko pa je kardinal Rampolla razposlal okrožnico, spoznali so, da se papež Leon XIII. ne bo nikdar odpovedal svojim pravicam do nekdanje papeževe dežele. — Italijanska zbornica je sklenila postavo, da preneha cerkvena desetina. Patrijarh v Benetkah je v imenu vseh škofov svoje provincije poslal kralju prošnjo, naj ne potrdi postave. Kralj je brzojavno odgovoril patrijarhu, da je storil svojo dolžnost, ko je potrdil postavo. — Iz Rima se poroča, da v kratkem izide drugo pisanje papeževo. V pisanji bo izražena papeževa želja, da se katoliki vdeležujejo volitev. — Italijanskih vojaških vaj se vdeležé naslednji avstrijski častniki: GM. vitez Corvin, polkovnik Forstner in podpolkovnik Rungg.

Angleška dolenja zbornica je potrdila prve tri člene irske zemljiške postave. Salisburyjeva vlada se je ozirala na mnoge želje raznih strank, in tako se kmalo sklenejo obravnave o tej postavi. Zbornica ima še mnogo dela in bo morda zborovala še do konca avgusta. — Sedanja angleška vlada se ne bo mogla dolgo obdržati na krmilu. Gladstonejevi pristaši so v zadnjem času povsod zmagali na volišèih. Še bolj je omajalo vladi stališče, ker je premenila svojo misel o irski zemljiški postavi. Dostavila je namreč določbo, da bo vlada pobirala zakupnino. Zadnje dni se je mnogo govorilo, da vstopi v ministerstvo lord Hartington. Minister Smith pa je naznanil v zbornici, da dotična govorica ni resnična. Vlada je morala v irski postavi nekoliko odjenjati, da pridobi za-se liberalne unijoniste. Kakor „Observer“ poroča, Hartington nikakor noče vstopiti v sedanjo vlado. Upa namreč več koristiti vladi, ako sam ne vstopi v ministerstvo. Le ko bi morala odstopiti vlada, premenil bo svoj sklep.

Danski vojni minister je na ljudskem shodu v Falstru povdarjal potrebo, da se mora pomnožiti armada in bolje zavarovati glavno mesto Kodanj. Danska država ne more več gospodovati na morji. Minister je tudi omenil, da je nevarnost vojske vedno večja, in Danska se mora pripraviti na boj. — Ruski car pride na Dansko meseca avgusta.

Rumunski ministerski predsednik Bratiano je v zadnjem ministerskem svètu izjavil, da je Rumunija v nevarnosti. Ako bodo Rusi pričeli vojno zaradi Bolgarije, trpela bo Rumunija veliko škodo. Bratiano je povdarjal, da mora Rumunija skrbeti za-se, ker Rusi se ne bodo ozirali na njene koristi.

V Armeniji so prebivalci zelo razburjeni proti ***turški*** vladi. Kakor smo nedavno sporočili, vršili so se v Armeniji na ruski in perzijski meji resni nemiri. Turška vlada je namreč zaukazala neke naredbe, ki se ne strinjajo z armensko ustavo. — Turška vlada se mnogo trudi, da ne obtiči zopet pogodba gledé Egipta. Dokazati hoče Angležem, da se sultan ni upiral bistvu, marveč le obliki pogodbe. Turški zastopnik v Londonu, Rustem paša, je dobil povelje, naj pregovori angleško vlado, da se pričnó nove obravnave. — Do sedaj turška vlada ni še razposlala druge okrožnice o bolgarskem vprašanji. Vendar bo to skoraj gotovo storila, ko se natančneje o tem dogovori s zastopniki vnanjih držav.

Skof Sogaro, apostolski vikar v srednji Afriki, je dobil iz Suakina daljše poročilo o položaji v ***Sudanu.*** Kakor znano, vjeli so Sudanci več evropejcev. Med njimi je bil tudi misijonarski brat Locatelli. Pet let je bil v sužnosti; letos meseca maja je srečno prišel v Kajiro in se je začetkom tega meseca zopet hotel vrniti k svojim vjetim tovarišem. Ko je že dva dni potoval iz Suakina, sreča bogatega trgovca Ibrahima, ki je prišel iz Kartuma. Ta pové Locatelliju, da iščejo njega v Sudanu in je nagrada razpisana za njegovo glavo. Ko je bil Locatelli pobegnil, ravnali so neusmiljeno z vjetniki, in

---

vpelje do gledanja onega veselja, ktero je Bog pripravil onim, ki ga ljubijo. O tem veselji pravi apostelj, da okó ga ni videlo in uho ne slišalo in v srce človeku ni prišlo. Ono toraj presega vse, karkoli si človek domišljati more. In v čem ono bistveno obstoji? Odgovarja nam na to razodenje in katoliška cerkev: ono obstoji v gledanji Boga od obličja do obličja. Vir toraj tega veselja je spoznanje, čegar neposreden predmet je Božje bistvo samo na sebi; temu spoznanju prilega se enako popolna ljubezen in oboje napolnuje dušo s čutom neskončne radosti.

Imenujemo pa to veselje čeznaravno, ker ono res presega kakor moči, tako tudi željo in zahtevo človeške narave. Sicer je človek tudi že po goli naravi vstvarjen za nekako spoznanje in ljubezen Boga stvarnika, in tako namenjen za nekako srečo; a to spoznanje Boga in njegovih lastnosti vrši se v naravnem stanu le posredno, t. j. človek spoznava Boga po tem, kar je vstvaril, iz stvari. Po umtsvenih zakonih, ki so vsakemu prirojeni, iz slučajnosti sveta sklepamo na bivanje nujnega, večnega bitja, iz čudovitega reda v vesmiru pridemo do neskončno modrega vrejevitelja itd. A tako Boga spoznavši ga vendar neposredno ne gledamo, občudujemo ga in molimo, vendar ga niti z duhom, niti s čuti ne vsprejmemo. To spoznanje je, da govorim s sv. Pavlom, kakor v zrcalo gledana podoba, ali kakor gledanje umetnostno izdelanega kipa, s kterega spoznam in občudujem ideje in modrosti umetnikove, a umetnika samega na sebi ne gledam.

A prav za to, ker je ono veselje čeznaravno, se človek do njega z golo naravo ne more povspeti; početek in kal čeznaravnega življenja v človeka vsadi milost; in ono vživanje Boga od obličja do obličja je prav za prav učinek ali dozoreli sad milosti. Čim večja je milost in svetost, tem večja je tudi čeznaravna slava; ker je pa Marija med vsemi stvarmi zadobila najvišo milost, presega tudi njena čeznaravna slava vseh druzih zveličancev slavo. Po tem takem pa tudi lahko vidimo, kako v tesni zvezi je njeno povišanje v nebeško slavo z brezmadežnim Spočetjem. Prvo je nekako bistveno potrebna posledica poslednjega; čeznaravna milost Božja, ki se je po brezmadežnem Spočetji najsijajniše poveličala v zmagi nad grehom, je po vnebovzetji konečno in sklepno požarjena. Zatoraj sta pa tudi praznika Spočetja Marijinega in njenega vnebovzetja tako bistveno sklenjena, da se ločiti ne dasta, eden zahteva druzega. Toda ob enem je tudi po vnebovzetji dovršena zmaga milosti in čeznaravnosti nad naturalizmom, ki se je pričela s Spočetjem Marijinim. In ker je katoliška cerkev, po Duhu Božjem razsvitljena, v dôbi naturalizma z dogmatično določbo brezmadežnega Spočetja proslavila moč milosti, bo temu dosledno v bližnji prihodnosti gotovo isto tako dogmatično razglasila Marijino vnebovzetje in povišanje. Tedaj bo pa nevesti Kristusovi zasijala nova, zlata dôba; osramoten umolknil bo mogočni sovražnik, ki dandanes s frazami in z laži-vêdo zavdaja cerkvi najhujše rane, ki zasmehuje njene čudeže, svetnike, ki s kemijo, s fiziko, s špiritizmom hoče obveljaviti katoliške čudeže, najvidniša znamenja čeznaravnih močí. In zopet se bo duh človeški verno obrnil po najviših vzorih čeznaravne lepote in Kristusov duh obveljal bo v vêdah in umetnosti. (Konec prih.)

tudi sedaj je boljše, da se ne vrne. Nato se je Locatelli vrnil nazaj. Blago, vredno več tisoč frankov, šlo je naprej. Spremlja je neki Hammed. Ko blago proda, izroči denar vjetnikom. — Ibrahim pravi dalje: Ko je pobegnil Locatelli, ni smel noben evropejec na potovanje; zaprti so v ograjah. — V Berberu je neki Nur namestnik Abdulalaha, fanatičen človek, ki najprvo vzame polovico vsega blaga in še 5 odstotkov kot carino.

V ***Masavi*** je neznosna vročina. Italijanska armada opravlja le najpotrebnejšo vojaško službo, vendar je že mnogo vojakov zbolelo za solnčarico. Samo 14. julija je 44 vojakov onemoglo vsled vročine. Parnik „Cittá dé Genova“ je vojaška bolnišnica. Celó domačini ne morejo prenašati vročine. Ta poročila bodo italijanskemu prebivalstvu dala nov povod, da vlado napadajo zaradi afriške politike. — Listi iz Adena poročajo, da je vladar v Abisiniji po angleškem zastopniku v Adenu prosil angleško kraljico, naj posreduje med njim in italijansko vlado na podlagi pogodbe z dné 3. junija 1884. Neguš hoče Italijanom prepustiti Masavo in okolico, Italijani pa ne bi smeli dalje prodirati in morali Abisincem dovoliti prosto kupčijo v Masavi.

Izvirni dopisi.

Iz Oseliških hribov nad Škofjo Loko, 26. julija. (Zavarovanje.) Razni opravilniki (agentje) potujejo v zadnjem času po naših hribih in hvalijo se, da z mnogim vspehom. Precejšnje število raznih strojev, mlatilnih, slamoreznih in šivalnih spečalo se je v tekočem mesecu tù in po soseščini. Znamenje, da napredujemo, ali pa, da nam manjka delavcev. Jaz trdim, da je obojno.

Prav ponašati se pa sme s svojimi opravilniki zavarovalna banka „Slavija“. Lansko leto zavarovala se je v drugi polovici meseca junija po jako spretnem uradniku te banke malo da ne polovica posestnikov v Novo Oseliški župniji. Začetek je bil težaven, posebno ker ljudstvo po naših hribih ni vajeno takih stroškov. Zraven tega je bilo pred petnajstimi leti osleparjeno po opravilniku neke banke, in najbolj zbegala je pred malo leti naše ljudstvo veliko previsoka cenitev nekaj predmetov, ostalih po pogorišči na Dobravčevem pri Žireh. Dné 15. preteklega meseca treščilo je v neko hišo v Podjelovem brdu pri Novi Oselici, in ravno tisti večer v neko hišo v Leskovici. Prva zgorela je z vsem gospodarskim poslopjem, drugi je bila nekoliko streha poškodovana, ker so Leskovčani ogenj čudno hitro pogasili. Ker se je škoda plačala prav pošteno in nenavadno hitro, si je banka „Slavija“ pridobila tù toliko zaupanja, da se zdaj posestniki po naših hribih oglašajo eden za drugim pri zastopu v Stari Oselici, kterega je „Slavija“ ustanovila pred malo tedni. Ljudje pa še le zdaj po onih dveh pogoriščih vedó ceniti vrednost zavarovalnic. Največji nasprotniki so umolknili, posebno ko so se prepričali, da je „Slavija“ tako pošteno izplačala zavarovalne zneske, dasi še eno leto ni preteklo, odkar se je zavaroval prvi, in je bilo še-le nekaj tednov, kar se je drugi.

Ker je „Slavija“ pošteno postopala, naj je s temi vrsticami vrlo priporočena.

S Krke, 26. julija. Že več kakor polovico leta nisi dragi „Slovenec“ prinesel s Krke nobenega dopisa. Resnica je sicer, da sta bila dva dopisa; prvi „Od Krke“, drugi „Iz Krke“, toraj „S Krke“ nobeden.

Kaj je temu vzrok? Menda ste jih vrgli v nenasitljivi koš! In kaj naj Vam danes sporočim? Naša farna cerkev ima po trudu č. g. župnika prelepe nove altarje v stranskih kapelah. — Letina nam letos dobro obeta; pšenico smo požeti. Tudi jara žita prav lepo kažejo. Bog nas obvari hude ure, in brez skrbi bomo, da ne bo tako hudo za živinsko klajo in ljudem za živež, kakor je bilo zadnji dve spomladi.

Iz Bevk, 24. julija. Častiti g. vrednik! Blagovolite tudi iz našega kraja nekoliko novic sprejeti v Vaš cenjeni list. Najprvo hočem opisati slavnost o sklepu šolskega leta naše ekskurendo-šole. Že prejšnjo nedeljo so naš priljubljeni č. g. župnik oznanili, da se bode šolsko leto končalo s slovesno službo božjo in s zahvalno pesmijo. Res je vrli g. učitelj Stojec ob ½9. uri v šoli zbral mladino, ktera se je potem s prelepim svojim banderom na čelu paroma v cerkev podala. Med daritvijo sv. maše so otroci lepo iz molitvenikov brali in se sploh prav lepo obnašali. Ko so potem č. g. župnik na leco stopili ter nekoliko krepkih mladini primernih besedi spregovorili, je marsikomu oko rosno postalo. Posebno so povdarjali, da naj se mladina nikdar ne sramuje s prekrasnim: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ pozdravljati, in ko angeljevo češčenje zvoni, odkriti se in pobožno moliti, kar se žalibog posebno velikrat v mestih opazuje. Sramuje naj se sleherni pregrešnih činov in slabih tovaršij; sploh pa naj dela dobro in naj se varuje hudega, da bode v resnici dober in priden otrok. Po končani sveti maši se je mladina zopet paroma v šolo podala, kjer so se jim šolska naznanila razdelila. Omeniti mi je še govora gosp. predsednika krajnega šolskega svèta Iv. Perkota, ki je posebno opominjal deco, da naj spoštuje gosp. učitelja, kajti učitelji so za Bogom in stariši mladini največji dobrotniki. Sploh pa otroci svojemu učitelju največje veselje napravijo s tem, da vestno vse spolnujejo, kar jim učitelj priporoča.

Po govoru so dobili najpridneji dečki in deklice nekaj zvezkov „Angeljčk-a“, koje je Vaš dopisovalec mladini poklonil. Poleg tega dobil je še vsak po jedno podobico od č. g. župnika in dobro merico češenj, ktere je gosp. predsednik za mladino kupil. Po dovršeni slavnosti se je mladina veselim srcem podala na svoj dom. Vseh šolo obiskujočih otrok je bilo okolo 60; napredek je bil povoljen. Sploh se pa imamo za tako dober vspeh zahvaliti izbornemu učitelju g. Stojecu, ki se ni ustrašil nikakega truda in napora, ampak je marljivo dohajal z Vrhnike k nam mladino podučevat, bodisi, da je bilo vreme lepo ali grdo! In res je mladina tako dobro izvežbana v branji in pisanji, pa tudi v številjenji in risanji, da sem se kar čudil, ko mi je bilo dovoljeno enkrat v šolo priti in se prepričati o napredku. In sploh so se otroci privadili lepega obnašanja, tako, da vsacega človeka, bodisi domač ali tuj prav prijazno pozdravljajo s krščanskim pozdravom: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Še enkrat prisrčna zahvala g. učitelju za njegov obilen trud! Bog nam ga ohrani še mnogo let!

Naj še povem, da smo dobili prekrasen tlak v cerkvi, kojega so napravili g. župnik, ki ne skrbé samo za dušni blagor svojih ovčic, ampak tudi za olepšavo cerkve. — Pa tudi petje imamo sedaj tako lepo vbrano, da se je res čuditi, za kar se imamo zahvaliti posebno g. organistu L. Rozmanu, ki prav vrlo in pridno oskrbuje cerkveno petje. — Letina pri nas sploh prav dobro kaže.

F. Levčev.

Od Fare pri Kostelji, 25. julija. (Birma na Hrvatskem.) Predragi mi „Slovenec“, ker si vnet za vse pošteno, pravično in lepo, se nadjam, da ne boš zavrgel mojega, čeravno poznega poročila o sv. birmi na Brodu pri Kolpi. Dasiravno imenovana župnija spada pod Senjsko vladikovino in mejo med njo in župnijo Ljubljanske škofije široka Kolpa dela, vendar v verskem oziru ona tuja župnija zeló vpliva na župnijo Ljubljanske škofije, ker je z njo v zvezi z lepim, lansko leto na novo izdelanim mostom.

Bilo je 5. julija popoludne krasno vreme, ko se visoki cerkveni dostojanstvenik, presvitli gospod biskup Senjsko-Modruški, Juraj Posilović, pripelje iz župnije Kuželjske v velikem spremstvu na hrvatski Brod. Povsod so bili postavljeni mlaji in raz hiš so vihrale zastave. Glasno je odmevalo gromenje topičev in naznanjalo lepo vbrano petje zvonov župne brodske cerkve prihod visokega gospoda. Mnogo je bilo zbranega občinstva že isto popoludne, da sprejme blagoslov od svojega milega vladike. Po opravljeni molitvi pred sv. Rešnjim Telesom se milostljivi vladika podá v grajščinsko hišo grofice Turn-Taxis, kjer je bival čez noč. Drugi dan, zjutraj ob 7. uri, se zopet razlega grom možnarjev in milo doneči glas zvonov, kajti presvitli vladika gré v spremstvu svojih svečenikov v božji hram, da najprej opravi tam sveto daritev in potem podeli sv. zakrament. Ker je bilo vernega hrvatskega in iz obližja kranjskega ljudstva toliko, da se je vso trlo, cerkev pa srednje velikosti, a radi tega silna soparica v njej, je presvitli gospod delil sv. birmo zunaj pred cerkvijo. Štirje možje so nosili baldahin, da je presvitli gospod laglje prenašal silno vročino pri dolgem opravilu, ker je bilo do 800 birmancev. Vladal je ves čas med sv. opravilom izgleden mir, in ni bilo istega prerivanja, kakor semtertje pri kakem shodu ali cerkvenem proščenji. Prav resno in spoštljivo je narod obračal oči na svojega vladiko. Tudi v krčmah je celi popoludan vladala tihota in nikjer ni bilo slišati onih piskačev, ki tako radi privabijo mladi svet na plesišče. Zahvala v tej stvari seveda gré gosp. župniku Brodskemu, Mateju Cvetkotu, ki je že poprej pripravljal izročeno mu ljudstvo, kako se imajo obnašati, kadar pride presvitli škof. Narod, ki ljubi svojega dušobrižnika, je poslušal njegov glas. Koga bi toraj v srcu ne ganilo, ko vidi, da zvesti narod spoštuje in posluša svojega duhovnega pastirja, kako se globoko klanja svojemu višjemu pastirju? Dovolj trden dokaz, da narod, ki ima tako vero, ni še propadel, še ni zgubljen, čeravno je bil tlačen stoletja od kletega sovražnika krščanstva — od Turkov in je tako zaostal v izobraženji nekoliko za drugimi narodi, ki so se, malo bolj v zavetji, mogli duševno lepše razvijati.

Popoludne po obedu ob 4. uri obišče slavni biskup zopet cerkev, ogleda portatile pri vseh oltarjih, monštranco, obhajilni kelih. Potem se podá v zakristijo, ogledava kelihe, cerkvene paramente in poslednjič blagoslovi mali zvon za podružnično cerkev Koščičevo-Kuželjske župnije. Po tem obredu gré v župni dvor, ogleda farne knjige, cerkvene račune in slednjič podari 50 gold. za novi oltar farni cerkvi. Ob 6. uri se podá v svoje stanovanje, spremljan od duhovnikov, ker od tolikega napora je bil presvitli gost precej utrujen.

Drugo jutro se visoki gospod odpelje iz Broda po cesti tik Kolpe v župnijo Podstene. Ker imenovana cesta pelje onkraj Kolpe za streljaj od župne cerkve pri Fari, pozdravili smo ga s streljanjem in zvonenjem. Na potu tje je spremljalo osem voz, na kterih so sedeli duhovski in svetni gospodje. — Še smo tri dni slišali neprestano gromenje topičev, kajti v Zaveršji, Velikih Moravicah, Divjakih, Skradu, Delnicah, povsod je pozdravljal narod hrvatski svojega vrlega vladiko in tako pokazal, da ljubi in spoštuje njega, ki mu deli blagoslov in prosi mlademu naraščaju hrvatskemu pri Bogu za darove sv. Duha.

Z Goriškega, 23. julija. (Še nekoliko o mojem potovanji; † gosp. Viktor Dolenec.) (Dalje.) Kakšni so nek ti Brionski otoki? Vidi se jih le na večih zemljevidih isterskega poluotoka. Oni se dvigajo iz morja pred vhodom v Puljsko luko, ter napravljajo s kopnim morsko ožino pri Fazani (pet morskih milj od Pulja). Je pa čvetero večih otokov: Brion grande, Brion minor, S. Girolamo in Kozada in mnogo neznatnih skalnatih otokov, ki jih školji imenujejo.

1. Brion veliki je lastnina beneške rodovine Frangini, ter eno najlepših posestev v Puljski okolici, ali zaradi tamošnjih mrzlic (malaria) je le malo obljuden in zanemarjen. S čolnom se pride iz Pulja v njegov zaklon (Anlegeplatz) v 1—1½ uri. Na tem otoku se nahajajo tudi zanimive razvaline iz rimskih časov: ostankov hiš, malih poslopij in utvrdb je videti ob obrežji in sledí kopeljnih hiš, ktere so bile tlakane z lepim mozaikom. Blizo ostankov teh kopeljnih hiš je videti lep napis iz kamenja, tudi iz istih časov. Od zaklona vodi lepa cesta k utvrdbi „Tegetthoff“, stoječi na najvišjem grebenu tega otoka. Od tukaj je krasen razgled po vseh teh otokih in njih mnogoštevilnih zaklonih. Nasproti Fazane (fara, ki ima 600 duš) stojí na omenjenem otoku v zaklonu: Porto Brioni, vasica enakega imena in grad iz 16. stoletja.

2. Brion manjši, severo-zahodno od velikega Briona, je neobljuden, ima še zdaj izvrstne kamnolome, iz kterih so nekdaj vozili rezano kamenje v Benetke; ima zeló tesno morsko ožino med otokom velikim Brionom; zato morejo tù le male ladije skozi ploviti.

3. S. Girolamo (sv. Hieronim), zanimiv otok zaradi velikanskih kamnolomov, ktere so rabili že v prastarih časih, stojí pred vhodom v Puljsko pristanišče. Otok je bil nekdaj visok 30 metrov, zdaj pa je zaradi neprestanega kopanja razdeljen v dve polovici, kteri ste skupaj sklenjeni le z malo nad morjem vzvišeno ravnico. Čveterovogelni kamni, ki se tam lomijo, se rabijo za zidanje ladjedelnice v Pulji, in celó za nove stavbe na Dunaji. Do 17. stoletja je bil na otoku samostan sv. Hieronima in od tod ime tega otoka.

4. Kozada, otok, vzhodno od tega otoka, je še precej dobro obdelan, pa ni obljuden, ker na vseh teh otokih gospodari več ali manj mrzlica (zimica ali groznica po hrvatsko!).

Od Fazane naprej proti Rovinji je tudi še mnogo majhnih sklalnatih otokov, ki so čisto neznatni, razun enega pod Rovinjem, ki se imenuje školj sv. Andreja, kjer je velika tovarna za cement. Pred Rovinj smo došli ob 8. uri 40 minut. Mesto ima zdaj nad 13.000 prebivalcev ter je zvezano z železnico. Lepa je nek velika cerkev, na ktere visokem zvoniku sloní lepa bronasta podoba device in

mučenice sv. Evfemije. Nekdaj je tukaj „stoloval“ rabelj, ali odkar je smrtna kazen postala jako redka, ga ni več, kar je Rovinjcem silno všeč, zato ker so jih poredneži zarad njega ironično dražili z besedami, ki se tù ne dajo ponavljati. Odtod še nadalje štrlijo prek obrežja majhni skalnati otoki do Poreča, druge postaje od Rovinja. Vmes je namreč postaja Orsera, nad „Canal di Leme“, ki sega globoko notri v istrski poluotok in je zeló ozek pa ugoden za ribji lov. (Konec prih.)

Iz Gradca, 26. julija. Tukajšnja „T. P.“ se silno veseli nad novico „Corrierja“, ki poroča o Goriškem nadškofu, dr. Zornu, da je pozival prof. bogoslovja in dogmatike č. g. dr. Antona Gregorčiča, ki je ob enem vrednik „Soče“ (kakor „Corriere“ trdi, lista, kteremu gré med slovenskimi hujskajočimi listi prvenstvo in ki je glasilo državnega poslanca dr. Tonklija), da naj se odpové vredništvu, ker se sedanje vredovanje „Soče“ ne strinja s „svetim poklicem duhovnovim“. Lahi so neki jako zadovoljni s tem nadškofovim korakom. Tako daleč „Corriere“. Jaz ne vém, koliko je laži na tej novici, če ne samo ena in ta od konca do kraja. „Soča“ je vendar popolnoma miren in zmeren list, zlasti odkar jo ima v rokah g. dr. Gregorčič. Še manj verjetna zdi se nam pa trditev nadškofova, da bi se vredništvo „Soče“, kakoršno je sedaj, ne strinjalo s svetim duhovskim poklicem? Čemu pa potem po drugih pokrajinah škofje priporočajo in celó pomagajo ustanovljati katoliška tiskovna društva in tistim na čelo in listom za vrednike duhovne postavljajo? Da bi bilo „Corrierju“ jako všeč, če bi nadškof res tako postopal, kakor si oni to želé, no, na to ni treba prisezati, se že tako verjame.

Domače novice.

(**Stalni odbor**) „katoliškega tiskovnega društva“ v Ljubljani si je danes izvolil predsednika prečast. gosp. kanonika in papeževega prelata dr. Andreja Čebašeka, svojega podpredsednika čast. gosp. župnika Jeriča, tajnika in blagajnika čast. gosp. semeniškega podvodjo Žigo Bohinca, nadzornikom tiskarni je bil izvoljen č. g. katehet Anton Kržič, in nadzornikom bukvarni č. g. stolni vikar Matija Kolar. Delovanje obema nadzornikoma se prične seveda še-le tedaj, ko si društvo v last dobi katoliško tiskarno in bukvarno.

(**V Ljubljansko semenišče**) oglasilo se je do sedaj nad 40 kandidatov; 30 je domačinov, drugi so tujci. Žal, da za vse ni več prostora v semenišči.

(**Čeških gostov**) oglasilo se je danes na novo 73. Praški odbor, boječ se, da bi število vdeležnikov ne narastlo previsoko, ne sprejema več novih prijav dalje, ko do 28. t. m. Izleta na Slovensko vdeleži se cvet češkega razumništva in zato smo prepričani, da bode imel ugodne posledice v medsebojnem občevanji obeh na skrajni zapad potisnjenih slovanskih narodov.

(**Slovenski velikošolci**) se snidejo 6., 7. in 8. septembra v Ljubljani, kjer bodo obravnavali važna vprašanja za slovenske velikošolce.

(**Iz Ljubljanske okolice.**) Učitelji Ljubljanske okolice imeli so 27. t. m. običajno letno zborovanje, kterega se je vdeležil tudi za šolo zeló vneti katehet iz Šent-Vida, g. L. Zaletel. Na dnevnem redu bila sta sledeča poročila: „Ktere zadržke imata poduk in odgoja na kmetih in kako bi se odstranili?“, in „Kako naj bi učitelj sadjarstvo povzdignil?“ O prvi točki govoril je g. Galè prav dobro in je tudi žel zasluženo pohvalo. O drugi točki pa je imel besedo g. Rant, itak že znan kot izvrsten sadjar. Sklenilo se je tudi prositi višje šolske oblastnije, da bi z vso postavno silo delale za izboljšanje šolskega obiskovanja. Vse obravnave vršile so se izključljivo v slovenskem jeziku in celó okrajni glavar, zeló priljubljen gospod, pozdravil je zbor v izborni slovenščini, in tudi pri skupnem obedu vršile so se vse napitnice v domačem jeziku. G. okrajnega glavarja in učitelje Ljubljanske okolice naj bi posnemali po drugih okrajih!

(**Za Ljubljanski vodovod**) že pridno vrtajo zemljo na Posavji, tri kilometre od Ljubljane. Pri dvanajstem metru v globočini so prišli do vode; sedaj so skopali že 34 metrov globoko v zemljo. Zanimivo je ogledati si posamezne sklade kamenja in plasti zemlje in peska, ktere koplje sveder in cev z vodo vred nosi na dan. Voda je v globočini sicer kalna, ali hitro se sčisti in ima prav prijeten okus. Delo vodi nek Nemec, vrtajo pa domačini. Delo se vrši po načrtu inženirja Smrekarja, domačina iz Sevnice, ki je v Žürichu dovršil tehniko in se naselil v Mannheimu. Izvršil je že več vodovodov in je v takem podvzetji strokovnjak; sedaj izvršuje vodovod tudi v Milanu. Da bi le kmalo napeljal vodo tudi v Ljubljano!

(**Državni poslanec profesor Šuklje**) je sklical volilni shod v Metliko, prihodnjo nedeljo 31. julija. Meseca avgusta bo poročal svojim volilcem o svojem delovanji v državnem zboru tudi v drugih dolenjskih mestih.

(**Razpisana**) je druga učiteljska služba na dvorazrednici v Kostanjevici; plače 400 gold. Prošnje do 30. avgusta c. kr. okrajnemu šolskemu svètu na Krškem. — Razpisana je služba na jednorazrednici v Kolovratu pri Zagorji; plače 450 gold., doklade 30 gold. in stanovanje. Prošnje do 15. avgusta c. k. okrajnemu šolskemu svètu v Litiji.

(**Zahvala**) Za po toči poškodovane sv. Križke župnije sta darovala preč. gg. župnika: Janez Sajovic 5 gold. in Bartol Baltazor 10 gold. Bog povrni!

(**Spomin.**) Danes, 29. julija, je devet let, odkar so šle naše čete preko Save v Bosno upornike krotit in deželo zasedat.

(**V okrajni zastop v Brežicah**) so 20. julija bili izvoljeni gg.: Ig. Šnideršič, lekar v Brežicah (načelnik), Gustav Delcott, trgovec v Brežicah (namestnik). Odborniki so: Grof Attems, dr. Gvido Srebré, odvetnik, baron Moscon, grajščak v Pišecah, Vincenc Sorčič, posestnik v Kapelah in Janez Janežič, posestnik v Brežicah.

(**Svojega sina**) sunil je z nožem v trebuh dné 26. julija sivolasi Simon Tronjko iz Radgonske okolice. Mož je bil pijan in se je s svojo ženo prepiral. Sin je branil mater pred napadi očetovimi in jo je pri tem sam tako z nožem v trebuh skupil, da so mu čreva venkaj pogledala in je malo upanja, da bi okreval.

(**Delavsko podporno društvo v Trstu**) je imelo dné 23. t. m. sejo pod predsedništvom gospoda M. Mandića. Sklenili so, da društvo kupi oljnato sliko ranjcega in jo obesi v odborovej dvorani. Za nagrobni spomenik je določil odbor 300 gold. iz blagajnice moškega oddelka, in 100 gold. iz blagajnice ženskega oddelka. Ob enem so odborniki prosili g. prof. Mandića, da ostane na čelu društva, ker on ima srcé za narod in skrb za društveni napredek.

(**Za spominek Vik. Dolenca**) je nabranih po izkazu v „Edinosti“ 482 gold.

Telegrami.

Sofija, 28. julija. Kakor trdijo razne osebe, ki so v ožji zvezi z vlado, in kakor pišejo bolgarski časniki, sklenil je princ Koburški, da pride v Bolgarijo. V kratkem času pride v Sofijo.

Rim, 28. julija. Schlözer je izročil papežu povodom njegove petdesetletnice lastnoročno pismo nemškega cesarja in umetno izdelano, dragoceno mitro. Kakor piše „Osservatore“, je cesarjevo pismo nov dokaz dobrih razmer med Vatikanom in Nemčijo.

Pariz, 29. julija. Cassagnac se brani poslancu Lauru dati zadoščenje, dokler ne objavi imen obdolženih generalov in članov desnice. Mnogi časniki pišejo, da je Boulanger poslal Ferry-ju svoje priče.

Poziv.

Društva „Slovanska Čitalnica“, „Tržaški Sokol“, politično društvo „Edinost“, „Delavsko podporno društvo“ in „Tržaško podporno in bralno društvo“ v Trstu so izbrala 21. julija t. l. podpisane zastopnike v „Odbor za Dolenčev spominek.“ Ta odbor stopa danes pred slovenski narod, pred rojake, prijatelje in čestilce velezaslužnega prvoboritelja ob bistri Soči in sinji Adriji, pokojnega gospoda **Viktorja Dolenca**, z vljudno prošnjo, naj blagovolé pridno nabirati radodarnih tudi manjših doneskov in pošiljati jih našemu blagajniku, veletržcu in čitalničnemu podpredsedniku gosp. **Antonu Trudnu** (via Ghega št. 6. v Trstu), kteri bode izkazal in potrdil vsako prejeto svoto v tukajšnjem listu „Edinost“.

Narod slovenski! ako veš ceniti zasluge nevtrudnega moža, ki je žrtvoval življenje in imenje samo Tebi na korist, — postavi mu krasen nagrobni kamen, spomenik, ki bode na krasnej meji Slovenstva kazal in pričal domačinu in tujcu, kdo je bil pokojnik. Podpreti nam je tudi ubogo vdovo in dva osiročena otročiča, ki bridko vzdihujeta po izgubljenem očetu in hranitelji.

Podpisani odbor se nadeja, da bodo Slovenci in Hrvatje o tej priliki z dejanjem dokazali svoje domoljubje, ker je ranjki bil glavni posredovatelj in pospešnik jedinstva mej Slovenci in Hrvati!

Vljudno prosimo slavna uredništva vseh slovenskih novin, da izvolé ponatisniti ta poziv in pobirati doneske v ta namen.*)

V Trstu, 24. julija 1887.

Odbor za Dolenčev spomenik:
Živec Mat., inženir, predsednik; **Anton Truden**, veletržec, blagajnik. Odborniki: **Čermelj Ivan, Grebenc Vekoslav, Kalister Vekoslav, Kariž Ferdo, Mandič Matej, Nabergoj Ivan**, deželni in drž. poslanec, in **Žvab Lovro.**

*) Uredništvo „Edinosti“ vsprejema doneske. Op. vr.

Tujci.

27. julija.

Pri ***Maliču:*** Pavel Laudin, železnični nadzornik, iz Pariza. — A. Einöhrel, usnjar, z Dunaja. — Sinek in Leicht, potovalca, z Dunaja. — Janez Kramar, potovalec, iz Inomosta. — F. Prandstetter, tajnik, z sinom, iz Gradca. — Emilija Siminiaki, zasebnica, z hčerjo, iz Laškega. — D. Politeo, zasebnik, iz Šplješta. — pl. Ventaliano, zasebnik, iz Gorice.

Pri ***Slonu:*** M. Lukanitsch, potovalec, iz Amerike. — Pavel Michaelis, odvetnik, z soprogo, iz Berolina. — Hutter, Hulla, Prossinagg, Popper in Hlamatz, trgovci, z Dunaja. — Dr. F. Tschernich, odvetnik, z Češkega. — Heynal, zasebnik, z družino, z Ogerskega. — W. Rozbaud, zasebnik, iz Gradca. — Uršula Kolussi, soproga stavbenika, z hčerjo, iz Siseka. — Srečko Leipnik, trgovec, iz Siseka. — Blumenschein, Blau in Fischer, trgovci, z Ogerskega. — Ant. Virant, trgovec, z soprogo, iz Novega mesta. — Dr. Jenko, odvetnik, iz Belegagrada. — Henrik Kohn, trgovec, iz Reke. — kneginja Albert Wallerstein, iz Gorice. — Dr. Jakob Schegula, zasebnik, z sinom, iz Postojne.

Pri ***Bavarskem dvoru:*** F. Kuhn, tajnik, z Dunaja. — Viljelmina Jereb, soproga zasebnika, z sinom, iz Maribora.

Pri ***Južnem kolodvoru:*** D. Wahl, potovalec, z Dunaja. — Julij Heddevich, zasebnik, iz Pulja.

Pri ***Avstrijskem caru:*** Kašper Hauer, potovalec, z Dunaja. — Edvard Pogačnik, trgovec, iz Kamnika.

Pri ***Virantu:*** Janez Volk, kapelan, iz Dobrave. — M. Saje, župnik, iz Štange. — Fleš, posestnik, iz Ribnice. — S. Dev, uradnik, iz Ljubljane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje: zrakomera v mm	Stanje: toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
28.	7. u. zjut.	738·42	+22·4	brezv.	jasno	0·00
	2. u. pop.	737·85	+29·7	sr. svzh.	n. oblačno	
	9. u. zveč.	739·30	+20·2	sl. vzh.	sk. jasno	

Jasno in vroče, popoludne oblačno in nekoliko dežja, pozneje se je zjasnilo. Srednja temperatura 24·1° C., za 4·5° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

29. julija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl.	45 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „	85 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	112 „	65 „
Papirna renta, davka prosta	96 „	55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	882 „	— „
kreditne akcije	282 „	30 „
London	125 „	50 „
Srebro	— „	— „
Francoski napoleond.	9 „	95½ „
Ces. cekini	5 „	92 „
Nemške marke	61 „	60 „

Št. 287 m. šol. sv.

Natečaj. (1)

Na tukajšnji mestni **nemški dekliški ljudski šoli** je popolniti **službo podučiteljice.**

Tej službi pripada letna plača **500 gld.** in pravica do postavnih službenih doklad.

Prosilkam za to službo je prošnje z dokazili o učiteljski sposobnosti in dozdanjem službovanji, ako se nahajajo v dejanski učiteljski službi, potom predstoječega c. kr. okrajnega šolskega svèta **vsaj do 25. avgusta 1887** vložiti pri podpisanem c. kr. mestnem šolskem svètu.

C. kr. mestni šolski svèt v Ljubljani
27. dan julija 1887.

Izdajatel in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani